

7. 12. 1940

15

17

draga moja Lučica!

Čedalje bliže je čas do bana spod skupaj! Samo še dva tedna! Čudim, da Ti sploh ne morem opisati svojega silnega brepaznega, ki me obkaja ob misli na najino sudeče. To kar tako jasno izražam je le: rad te imam, da bo videla, rad rad, da ne bi mogel razpreči tibi najmanjšega poslopja napram najini ljubezni.

Gledé mojega pregajanja v žoli je vse po starem.

Hočejo me popolnoma nemogočimi in ne sanam do uničiti mi hočejo eksistenco, s vjilovcem skušajo seveda. Toda pobrigal se bom, da se bodo ureali.

Pisem mi, da je posporna je habska, dirana Olga spod verovatno in da te pohvalajo zaradi mene. Jaz sem mnenja, da je čas, da so padlo enkrat la vselej rešimo! ~~Se mi~~ meam pa je reševati s vabigami; jasno jima je treba povedati vjilovec greke v obraz. Podpi se dva tedna o bčiču pa dva skupno naredila, oziroma naredili do svara.

Pravi, da si prebrala Gorkoga 3. prevlek in da Ti ugaja. Tudi medu ugaja. Poveda je le, da ljudje ne plačajo jejo varočastne in da je razmeroma malo varočastov, kajti vsled tega je tudi dovolj za kajžice same slabša. — Jaz vidim precej evoličus življenja, kar nič preveč mi ne ugaja jo mesta. V gledališču sem gledal „Da narodno blago“ in sicer trikrat. Ki do razloži tega, da sem delal draval oziroma da sem pomagal gostadi ob nekadent odličnil in a 2. halmit scena. Izralci pa so s mariborskega deonu izredno kralic. Tudi študirane evropo in počasi pišem ojej o valogah podobne prozije. Mislim, da bo do dobra zadeva! Tudi pesem sem napisal in sicer do pisno debi na drugi strani ti jo na pišem.

Kako je tebi, draga moja?
Kako živiš v del težkih dnevi,
ko vsen samur je nasmeš
in človek, kak želi pomoja...

So se kod pravit, pošta tvoja?
Se sije ti upor v očeh,
še veruješ, da bo v ljudem
prav tako misel, kod je moja?

Ždaj dualu bo zapadel svet...
Pri nas se ga ljudje bojijo!
Jaz mislim, da bo dober svet...

Zakaj še zdaj ljudje norijo
od lakote in bolečine, nepravil,
čeprav se ni zapadel svet...

Drugie ni odpiri kako ti uaja, pa ne pribravdo!
Ja! Petega je bila oblednica kurdi. Proba. Škoda, da nisva
bila skupaj in skupno počastila njegovo spominu, kajti
tu v skupini me nič ne razume, in ko ga v imenu
ki bi lahko govoril z njim iz srca v srce. Sko go
sem mislil in vedel mnogo mislim uaj. Za uole-
znico ujeode kurdi pa ga me bom dobrono počastil.
Pisa se me uureč pred očel skand in jo
umram tudi čimprej skočadi. Mislim, da se bom
s tem dobrono oddalil ujam, ki je bil poleg tebe
moj najbojši bovaris.

Te lepo pozdravlja in
pozdravlja moj
Zvebi
Darl;

P.S. Pozdravi Doride!

pešem! 7. 12. 1940

15

Gospa

Justa Kortvik

Loštary

Podarziška pošt 4.

